

KOMENTÁŘ DEVÁTÝ: O BEZOHLEDNÉ POVAZE ČÍNSKÉ KOMUNISTICKÉ STRANY

ÚVOD

Po více než jedno století přinášelo bouřlivé komunistické hnutí lidem jen válku, bídu, brutalitu a diktaturu. S pádem Sovětského svazu a komunistických stran východní Evropy na konci 20. století vstoupilo toto katastrofální a absurdní drama do své poslední etapy. Nikdo – od obyčejných lidí po generálního tajemníka komunistické strany – už v mýtus komunismu nevěří.

Čínský komunistický režim nevznikl z „vůle nebes“¹ ani na základě demokratických voleb. Dnes, kdy je jeho ideologie v troskách, visí nad oprávněností jeho nadvlády nad lidmi velký otazník.

Čínská komunistická strana není ochotna opustit jeviště historie, i když je z něj strhávána proudem historického vývoje. Místo toho používá nemilosrdné metody, vynalezené v průběhu desetiletí politických čistek, aby obnovila svoji legitimitu a oživila svůj mrtvý mandát.

Stranická politika reformy a otevřenosti zakrývá zoufalou touhu po udržení totalitní vlády. Ani ekonomické úspěchy, nabyté těžkou prací čínských lidí v posledních dvaceti letech, stranu nepřesvědčily, aby odložila svůj řeznický nůž. Místo toho si tyto úspěchy přivlastnila, aby tak potvrdila svou vládu a přikrášlila nebo dokonce skryla své zkažené chování. ČKS se snaží zničit morální základnu celého národa a touží přeměnit čínské lidi na podvodníky a intrikány, aby tak vytvořila „ekonomické“ prostředí, příznivé iluzi, že „jde s dobou“.

V tomto dnešním historickém okamžiku by si měl každý jasně uvědomit, že ČKS je zločineckou organizací, která má na svědomí strašné věci. Jedině pak bude čínský národ moci dosáhnout trvalé stability a míru, vstoupit co nejdříve do éry, ve které pro ČKS nebude místo, a vytvořit pro sebe budoucnost, v níž budou obnoveny jeho vznešené tradice.

---

1 Podle tradičního konfuciánského smýšlení císaři a králové vládnou na základě nebeského mandátu; aby jim byla dána taková moc, jejich morální kvality musejí odpovídat jejich vysokým zodpovědnostem. Podobnou myšlenku je možné najít také v Menciových knihách. Když se ve verši „Kdo dává vládcům moc?“ Menciové ptají, kdo dává císaři Šunovi půdu a moc vládnout, odpovídá: „Pochází z nebe.“ Myšlenku nebeského původu moci lze najít též v západní křesťanské tradici. Například v Bibli, v části Římanům 13:1, je řečeno: „Každý ať se podřizuje vládnoucí moci. Veškerá moc je totiž od Boha, takže současné vlády jsou zřízeny od Boha.“ (*Bible, Překlad 21. století*)

I. BEZOHLEDNÁ POVAHA ČKS SE NIKDY NEZMĚNILA

ČEMU SLOUŽÍ REFORMA ČKS?

V průběhu historie, kdykoliv ČKS zažívala krize, stavěla na odív jisté známky zlepšení, aby si lidé o ní vytvořili iluze. Všechny tyto iluze se časem bez výjimky rozplynuly. Dnes usiluje o krátkodobý ekonomický úspěch a vytvořila obraz hospodářské prosperity, který má lidi přesvědčit, aby opět věřili jejím pohádkám. Avšak základní konflikt mezi zájmy ČKS a čínského národa naznačuje, že falešná prosperita nemůže trvat dlouho. Strana slíbila tuto „reformu“ z jediného důvodu: aby si udržela svou vládu. „Reforma“ je jen záminka, změna na povrchu, ale nikoliv vevnitř. Pod křehkou fasádou „hospodářského rozvoje“ leží hluboká sociální krize. Až tato krize vypukne, bude ji znovu muset přetrpět národ – tedy běžní čínští lidé.

Jak se mění vedení strany, nová generace jejích vůdců se přirozeně již neúčastnila komunistické revoluce, a proto nepůsobí důvěryhodně a její prestiž v očích národa klesá a klesá. V průběhu krize oprávněnosti její vlády se pro ni ochrana vlastních zájmů stává životně důležitou – jde přece také o osobní zájmy jednotlivých členů a funkcionářů. Povaha ČKS je bezostyšně sobecká; doufat, že tato strana by se mohla sama obětovat po-kojnému rozvoji země, je jen „zbožným přáním“.

Podívejme se na to, co *Lidový deník*, hlásná trouba ČKS, říká v úvodním článku vydání z 12. července 2004: „Historická dialektika naučila členy ČKS následující: To, co bychom měli změnit, musíme změnit, jinak strana zdegeneruje; to, co bychom měnit neměli, musí zůstat nezměněno, jinak povedeme stranu do záhuby.“

Co je to, co se nesmí změnit? *Lidový deník* vysvětluje: „Základní linie strany – ‚jeden střed, dva opěrné body‘ – musí vydržet sto let, aniž by zakolísala.“²

Lidé vlastně nerozumějí tomu, kde leží „střed“ nebo co jsou „opěrné body“, všichni však vědí, že komunisté si chtějí udržet svůj kolektivní zá-

---

2 „Jeden střed“ se vztahuje na ekonomický vývoj, přičemž „dva opěrné body“ jsou: udržování čtyř základních principů (socialistická cesta, diktatura proletariátu, vůdcovství ČKS, marxismus-leninismus a Maovy myšlenky) a pokračování v politice reforem a otevírání se.

jem a že diktatura státní moci se nikdy nezmění. Komunismus už byl globálně poražen a je předurčen k úplné záhubě. Čím prohnilejším se režim stává, tím ničivější jsou jeho snahy udržet se při životě. Diskutovat s komunistickou stranou o demokratických změnách je jako žádat tygra, aby se převlékl do beráncí kůže.

CO BY ČÍNA DĚLALA BEZ KOMUNISTICKÉ STRANY?

Jak se blíží zánik ČKS, lidé náhle objevují, že po celá desetiletí jim pomocí neustále se měnících a podlých způsobů byly vštěpovány ohavné prvky zlého ducha ČKS, které pronikly do každého aspektu jejich každodenního života.

Když zemřel Mao Ce-tung, mnoho Číňanů trpce plakalo před jeho portrétem a ptalo se: „Jak může Čína pokračovat bez předsedy Mao Ce-tunga?“ Ironií je, že o dvacet let později, když strana ztratila legitimitu své vlády nad zemí, sama rozšířila novou vlnu propagandy, která má v lidech vzbudit obavy z budoucnosti, a podsouvá jim otázku: „Co by Čína dělala bez komunistické strany?“

Ve skutečnosti poznamenala všudypřítomná politická kontrola ČKS současnou čínskou kulturu a mentalitu natolik hluboce, že dokonce kritéria, kterými lidé ČKS hodnotí, pocházejí od ní samé. V minulosti strana ovládala lidi tak, že jim vštěpovala své prvky. Dnes sklízí, co zasela – tyto věci, vložené do myslí lidí, se jim vryly až do morku kostí. Lidé přemýšlejí podle stranické logiky a sami sebe vkládají do role ČKS, když posuzují, co je správné a co ne. Když přijde řeč na protestující studenty, zabité na příkaz ČKS 4. června 1989, někteří lidé prohlašují: „Kdybych byl Teng Siao-pchingem, taky bych ten protest potlačil pomocí tanků.“ K pronásledování Falun Gongu někteří lidé říkají: „Kdybych já byl Ťiang Ce-min, taky bych nechal Falun Gong odstranit.“ O zákazu svobody projevu zase řeknou: „Já být stranou, udělám to samé.“ Pravdivost a svědomí se ztratily, zůstala jen logika ČKS. Takový je důsledek extrémně zkažených a nemilosrdných metod manipulace, které ČKS bezohledně používá. Dokud morální jedy ČKS zůstanou v myslích lidí, bude z nich strana čerpat energii a udržovat se při svém zločinném životě.

„Co by Čína dělala bez ČKS?“ Tento způsob smýšlení dokonale koresponduje s cílem ČKS, aby lidé uvažovali její vlastní logikou.

Čína prošla 5 000 lety historie své civilizace, aniž by potřebovala komunistickou stranu. Žádná země na světě by nezastavila vlastní sociální pokrok jen proto, že padl starý režim. Bohužel, po desetiletích vlády ČKS už lidé tento fakt nejsou schopni přijmout. Dlouhotrvající státní propaganda vyškolila lidi tak, že ve straně vidí svou druhou matku. Lidé si dnes už neumějí představit život bez tuhých pout komunistického režimu.

Když Mao Ce-tung zemřel, Čína se nezhroutila; zažije doopravdy celá země kolaps s koncem vlády ČKS?

CO JE SKUTEČNOU PŘÍČINOU NEPOKOJE?

Mnoho Číňanů zná a nesnáší zkažené chování ČKS, opovrhuje jejími účelovými boji a podvody. Zároveň však lidé mají strach z možných politických čistek a výsledného nepokoje. Bojí se, že zemi by znovu zachvátil chaos. Jakmile ČKS vyhrožuje lidem „nepokojem“, lidé raději potichu přijímají její vládu – připadají si totiž bezmocně vůči despotické moci strany.

Ve skutečnosti je příčinou nepokoje sama ČKS s několikamilionovým vojskem a ozbrojenou policií. Běžní občané nemají důvod vyvolávat chaos. Nemají na to ani odpovídající prostředky. Jen úpadková ČKS je tak bezohledná, že raději přivede celou zemi do zmatku, než aby připustila sebemenší změny. „Stabilita nade vše ostatní“ a „Zničme v zárodku všechny nestabilní prvky“ – tyto slogany jsou teoretickou základnou ČKS při potlačování lidí. Kdo je největší příčinou nestability Číny? Není to ČKS, která se vyžívá v tyranizování lidí? To ona sama podněcuje nepokoje a potom je využívá, aby donutila lidi k poslušnosti. Takové triky běžně používají zločinci...

II. ČKS OBĚTOVALA EKONOMICKÝ ROZVOJ

STRANA SI PŘISVOJUJE VÝSLEDKY TVRDÉ PRÁCE ČÍNSKÝCH LIDÍ

Prohlášení ČKS o vlastní legitimitě se opírá o ekonomický rozvoj posledních dvaceti let. Ve skutečnosti však bylo rozvoje postupně dosaženo

čínskými lidmi poté, co ČKS nepatrně zmírnila svá omezení. Nemá to žádnou souvislost se zásluhami ČKS. Strana přesto prohlašuje ekonomický vzestup za svůj vlastní úspěch, za který „by lidé měli být straně vděční, protože bez ní by se ho nedosáhlo“ (všichni víme, že hodně nekomunistických zemí dávno dosáhlo rychlejšího ekonomického růstu).

Od atletů, kteří získali olympijskou zlatou medaili, se žádalo, aby děkovali straně. Strana neváhala použít vykonstruovaný obraz „velkého sportovního národa“, aby opěvovala svoje vůdčovství. Když celá země značně utrpěla epidemií SARS, vládní *Lidový deník* vzápětí napsal, že „Čína porazila virus důvěrou v základní teorii strany, její principy a zkušenosti“. Vypuštění čínské vesmírné rakety Šen-čou V bylo uskutečněno profesionály z astronomické a technologické oblasti. ČKS to využila jako důkaz, že jen ona může přivést zemi mezi světové mocnosti. Pokud jde o pořádání olympijských her 2008 v Číně, jde ve skutečnosti o „olivovou ratolest“, nabídnutou západními zeměmi, aby podpořily domácí zlepšení v otázce lidských práv. Strana je použila jako argument o oprávněnosti své vlády a jako záminku pro útlak lidí. Čínský „velký tržní potenciál“, který vyhledávají zahraniční investoři, pochází z velké spotřeby čínské populace, kterou tvoří 1,3 miliardy lidí. ČKS si přisvojuje zásluhu na tomto potenciálu a používá ho jako ostrou zbraň obrácenou proti západní společnosti. Nutí ji tak k poslušnosti a ke spolupráci podle vlastních pravidel.

ČKS přisuzuje všechno zlé reakcionářským silám a skrytým snahám zlých individuí a všechno dobré vedení strany. Používá všechno, čeho se v Číně podaří dosáhnout, na vyzdvižení svého nároku vládnout. Dokonce i zločiny, které spáchala, slouží jejím účelům, když je vydává za něco dobrého. Například, když pravdu o prudkém šíření AIDS už nešlo déle tajit, ČKS si nasadila zbrusu novou masku. Pečlivě zmobilizovala svou propagandistickou mašinérii, která využila všech známých tváří – od populárních herců až po generálního tajemníka strany –, aby „odhalila hlavního viníka“, sebe vyobrazila jako požeňání pro pacienty a jako ničitele AIDS, vyzývatele a soupeře nemoci. I při řešení takto vážné otázky života a smrti, všechno, nač ČKS myslela, bylo, jak situaci obrátit ve svůj prospěch a velebít sebe sama. Pouze takový zločinec, jako je strana, je schopen bezohledného a podvodného využívání výsledků práce jiných a absolutní neúcty k lidskému životu.

EKONOMICKÉ NEVÝHODY ZAPŘÍČINĚNÉ KRÁTKOZRAKÝM JEDNÁNÍM

Tváří v tvář vážné krizi legitimacy začala ČKS v roce 1980 realizovat politiku reformy a otevřenosti. Její dychtivost po rychlém úspěchu umístila Čínu do nevýhodné pozice, označované ekonomy jako „prokletí toho, kdo přichází později“.

Koncept „prokletí toho, kdo přichází později“ nebo „výhody toho, kdo přichází později“, jak to nazývají někteří jiní odborníci, se vztahuje na fakt, že rozvojové země, které se začaly rozvíjet později, napodobují rozvinuté země v mnoha aspektech. Mohou buď napodobit jejich sociální systém, nebo technologické a průmyslové modely. Napodobení sociálního systému je obvykle těžké, protože taková reforma by ohrozila nezadatelné zájmy některých sociálních nebo politických skupin; rozvojové země tedy inklinují k napodobení technologií rozvinutých zemí. I když technologické napodobení může vytvořit krátkodobý ekonomický růst, může být příčinou mnohých skrytých rizik, anebo dokonce dlouhodobého ekonomického úpadku.

Jde skutečně o „prokletí toho, kdo přichází později“, cestu k selhání, kterou se ČKS vydala. V posledních dvaceti letech vedlo čínské „technologické napodobování“ k určitým úspěchům. Ty si ČKS přivlastnila, aby jí sloužily za důkaz oprávněnosti její vlády, a díky nim nadále odolává politické reformě, která by podlomila její vlastní zájmy. Tímto způsobem obětovala dlouhodobé zájmy národa.

BOLESTIVÁ CENA ZA EKONOMICKÝ ROZVOJ ČKS

Zatímco se ČKS neustále chlubí svým ekonomickým pokrokem, ve skutečnosti je domácí ekonomika na nižší úrovni než za vlády Čchien-lunga (1711–1799) dynastie Čching. V té době tvořil čínský hrubý domácí produkt (HDP) 51 % celkového světového domácího produktu. Poté co Sunjatsen založil Čínskou lidovou republiku (tedy v období Kuomintangu), se čínský HDP podílel na celosvětovém 27 %. V roce 1923 sice procenta poklesla, ale stále to bylo úctyhodných 12 %. V roce 1949, když se ČKS zmocnila kontroly, byl tento údaj 5,7 %, ale v roce 2003 byl čínský HDP nižší než 4 % světového celku. V protikladu s ekonomickým úpadkem v období Kuomintangu, který byl zapříčiněn několika desítkami let

válek, nepřetržitý ekonomický úpadek v době vlády ČKS se děje v mírovém období.

Abyste utužila svou vládu, ČKS dnes touží po rychlém úspěchu a okamžitém zisku. Nemohoucí ekonomická reforma, kterou spustila, aby ochránila svoje zájmy, přišla zemi velice draho. Za rychlým ekonomickým růstem posledních dvaceti let stojí přehnané čerpání přírodních zdrojů nebo dokonce mrhání jimi – byl získán pouze za cenu zničení životního prostředí. Značné části čínského HDP je dosaženo obětováním možností budoucích generací. V roce 2003 Čína přispěla méně než čtyřmi procenty ke světové ekonomice, její spotřeba oceli, cementu a ostatních materiálů však tvořila třetinu celkové globální spotřeby³.

Od osmdesátých do konce devadesátých let se pouště v Číně zvětšily z přibližně 1 000 na 2 460 čtverečních kilometrů. Podíl orné půdy na obyvatele se též snížil z asi 2 mu v roce 1980 na 1,43 mu v roce 2003⁴. Zabírání orné půdy pro účely průmyslové výroby vedlo Čínu v krátkém časovém období ke ztrátě 100 milionů mu orné půdy. Avšak používá se vlastně jen 43 % této zkonfiskované půdy. V současnosti je celkové množství vypouštěné odpadní vody 43,95 miliardy tun, čímž je kapacita životního prostředí převyšena o 82 %. V sedmi hlavních říčních systémech tvoří 40,9 % voda, která není vhodná k pití pro lidi ani pro dobytek. 75 % jezer je znečištěných, takže vytvářejí různé stupně eutrofizace⁵. Rozpory mezi člověkem a přírodou v Číně nebyly nikdy tak intenzivní, jako jsou dnes. Ani Čína, ani svět nemohou unést tento nezdravý vývoj. Oklamání povrchním leskem výškových budov a obytných sídel si lidé neuvědomují blížící se ekologické krize. Jakmile přijde čas, kdy příroda začne od lidských bytostí vybírat dluhy, přinese to čínskému národu katastrofální následky.

Pro porovnání, Rusko po opuštění komunismu zároveň uskutečnilo ekonomické a politické reformy. Po prožití krátkého období agonie se zaměřilo na rychlý ekonomický rozvoj. Od roku 1999 do roku 2003 se ruský HDP zvýšil o 29,9 %. Životní standard jeho obyvatel se významně zlepšil.

---

3 Údaje pocházejí ze zprávy z agentury Sin-chua, 4. březen 2004.

4 Mu je jednotka plochy používaná v Číně. 1 mu je 667,7 m².

5 Údaje pocházejí ze zprávy z agentury Sin-chua, 29. únor 2004. Eutrofizace = nadbytek planktonu.

Západní obchodní trhy začaly diskutovat nejen o „ruském ekonomickém fenoménu“, ale též do perspektivních oblastí Ruska v široké míře investovat. Rusko stoupl v žebříčku zemí atraktivních pro investice ze zahraničí ze 17. místa v roce 2002 na 8. místo v roce 2003, a stalo se tak poprvé v historii jednou z deseti investory nejoblíbenějších zemí světa.

Dokonce Indie, země, která je v myslích většiny Číňanů chudá a plná etnických konfliktů, se těší významnému a rychlému rozvoji. Dosáhla od ekonomických reforem v roce 1991 ekonomického růstu 7–8 % za rok. Indie má poměrně úplný právní systém tržní ekonomiky, zdravé financnictví, dobře rozvinutý demokratický systém a stabilní mentalitu společnosti. Byla uznána mezinárodním společenstvím za zemi s velkým potenciálem rozvoje.

Naopak ČKS se zabírá pouze ekonomickou reformou, aniž by uskutečňovala politické změny. Falešné zdání ekonomiky, která v krátkém časovém období vykročila k prosperitě, překáží přirozenému rozvoji sociálního systému. Tato neúplná reforma způsobuje stoupající nerovnováhu v čínské společnosti a vyostřuje sociální konflikty. Finanční příjmy obyvatelstva nejsou systematicky chráněny stabilní sociální strukturou. Navíc při privatizování státního majetku využili funkcionáři strany své pozice, aby si naplnili své vlastní kapsy.

OPAKOVANÉ KLAMÁNÍ VENKOVANŮ ZE STRANY ČKS

ČKS se v procesu získávání moci spoléhá na venkovany; obyvatelé venkova v oblastech kontrolovaných ČKS zasvětili v počátečním „budovatelenském“ období straně všechno, co měli. Ale potom, jakmile ČKS získala kontrolu nad zemí, venkované zakusili krutou diskriminaci.

Když se ČKS chopila moci, zavedla velmi nespravedlivý systém: systém registrace bydlišť. Tento systém důrazně dělí lidi na obyvatele vesnic a ty ostatní a vytváří tak bezdůvodnou separaci a opozici uvnitř země. Venkované nemají zdravotní pojištění, podporu v nezaměstnanosti ani starobní důchody a nemohou si brát půjčky z bank. Jsou nejen nejchudší třídou v Číně, ale také třídou, která odvádí nejvyšší daně. Venkované musejí platit povinnou daň ze spoření, sociální daň, administrativní daň, zvláštní vzdělávací poplatky, poplatky za řízení porodnosti, poplatky za milice a vzdělávání, poplatky na stavbu cest a kompenzační poplatky lidové armádě. Kromě všech

těchto poplatků musejí též povinně prodávat za symbolickou částku státu část úrody, kterou vypěstují, a platit polnohospodářskou daň, daň z půdy, daň z místní výroby, řeznickou daň a mnoho dalších poplatků. Na rozdíl od nich obyvatelé měst nemusejí tyto poplatky a daně platit.

Na začátku roku 2004 vydal čínský premiér Wen Ťia-pao „Dokument č. 1“, ve kterém se uvádí, že čínský venkov prochází nejtěžším obdobím od počátku ekonomické reformy v roce 1978. Příjem většiny venkovanů stagnuje anebo dokonce klesá. Venkované se stali chudšími a propast mezi nimi a městskými obyvateli se zvětšuje.

Na lesní farmě ve východní provincii S'čchuan věnovaly vyšší úřady 500 000 jüanů (zhruba 1 862 000 korun) na projekt zalesňování. Vedoucí lesní farmy si nejprve vložili 200 000 jüanů do svých vlastních kapes a potom přidělili zbývajících 300 000 jüanů na vysazování stromů. Jak každá vrstva vládních úředníků vzala část peněz, které přes ni šly, venkovanům, kteří skutečně zalesňování prováděli, nakonec zůstalo jen minimum prostředků. Vláda se přesto nemusela obávat, že by venkované odmítli na projektu pracovat kvůli nedostatečnému financování. Jsou tak chudí, že pracují za velmi málo peněz. Také proto jsou výrobky vyráběné v Číně tak levné.

STRANA VYUŽÍVÁ EKONOMICKÉ ZÁJMY, ABY TLAČILA NA ZÁPADNÍ ZEMĚ

Mnoho lidí věří, že obchodování s Čínou podpoří lidská práva, svobodu projevu a demokratickou reformu v Číně. Po více než deseti letech je zřejmé, že tato domněnka je pouze zbožným přáním. Porovnáním zásad pro obchodování v Číně a v západních zemích získáme jasný příklad. Bezúhonnost a přehlednost obchodování v západních zemích je v Číně nahrazena osobními vztahy, úplatkářstvím a zpronevěrou. Mnoho západních podniků se stalo přímými viníky korupce v Číně; některé podniky dokonce pomáhají ČKS skrývat její porušování lidských práv a pronásledování vlastních lidí.

ČKS se chová jako mafie, která ve vztahu se zahraniční diplomacií sází na ekonomickou kartu. Když jde např. o smlouvu na výrobu letadel v Číně, uzavřenou s Francií nebo Spojenými státy, závisí jednání na tom, která země bude mlčet ohledně porušování lidských práv.

Mnoho západních obchodníků a politiků je poháněno a ovládáno ekonomickými zisky z Číny. Určité firmy s informačními technologiemi

z USA a Kanady dodaly ČKS specializované produkty na blokování internetu. Firmy, provozující některé internetové stránky, souhlasí s vlastní cenzurou a filtrují informace, které se ČKS nelíbí – jen aby mohly vstoupit na čínský trh.

Podle informací z čínského Ministerstva pro obchodní styky získala Čína prostřednictvím různých smluv se zahraničními společnostmi do konce dubna 2004 celkově 990 miliard dolarů. Obrovská „transfuzie zahraničního kapitálu“ do ekonomiky ČKS je evidentní. Ale v procesu investování nepřinesl zahraniční kapitál čínským lidem změnu k lepšímu v základních věcech, jako je demokracie, svoboda a lidská práva. ČKS ve své propagandě využívá bezvýhradnou spolupráci zahraničních investorů a vlád a pochlebování ze strany některých zemí. Funkcionáři ČKS využívají povrchní ekonomické prosperity Číny a stali se nesmírně obratnými ve spolčování se s firmami, s nimiž si tajně rozdělují státní majetek a zabírají politickým reformám.

III. METODY NA VYMÝVÁNÍ MOZKŮ SE MĚNÍ OD PŘÍMÝCH K RAFINOVANÝM

Lidé často říkají: „Já vím, že ČKS v minulosti příliš často lhala, ale nyní říká pravdu.“ Ironicky, při pohledu zpět, právě to lidé říkali vždy, když ČKS udělala vážnou chybu. Odráží to schopnost, kterou ČKS nabyla za desítky let své vlády – využívá lži, aby podváděla lidi.

Lidé si vyvinuli určitou odolnost vůči velkým slovům: proto se smyšlenky a propaganda ČKS staly „jemnějšími“ a „profesionálnějšími“. Od propagandy vedené prostřednictvím hesel v minulosti se lži ČKS staly uhlazenějšími a rafinovanějšími. Obzvláště v podmínkách informační blokády, kterou ČKS vystavěla kolem celé Číny, přichází strana s příběhy, založenými na částečných faktech, kterými mate veřejnost, což je o mnoho škodlivější a zničitější než nabubřelé slogany.

Chinascoper, noviny v anglickém jazyce, uveřejnily v říjnu 2004 článek, který analyzuje případy, ve kterých ČKS používala „delikátnější“ způsoby na zakrytí pravdy. Když vypukl v Číně SARS v roce 2003, svět podezřívá Čínu, že zakrývá informace o epidemii, což ČKS opakovaně odmítla přiznat. Aby vyzkoumal, zda ČKS informovala o SARS pravdivě, autor člán-

ku přečetl více než 400 zpráv o epidemii, publikovaných od začátku dubna 2003 na webové stránce tiskové agentury Sin-chua.

Dočetl se následující: ihned, jakmile se SARS objevil, tamní nejvyšší i místní úřady zmobilizovaly odborníky, aby poskytli včasnou léčbu pacientům, kteří byli později po vyléčení propuštěni z nemocnic. V reakci na buřiče podněcující lidi, aby nakupovali do zásoby (a nemuseli chodit ven, až se nemoc rozšíří), vláda bez prodlení popřela fámy a zabezpečila tak veřejný pořádek. Ačkoli velmi malý počet protičínských sil podezříval ČKS ze zakrývání faktů, většina zemí a lidí těmto fámám nevěřila. Nadcházející veletrh v Kuang-čou měl mít historicky největší účast obchodních společností z celého světa. Turisté ze zahraničí potvrdili, že je bezpečné do Číny cestovat. Zejména odborníci ze Světové zdravotnické organizace (podvedení ČKS) veřejně prohlásili, že čínská vláda je ve spolupráci vstřícná a přijímá přiměřená opatření v boji se SARS, takže by neměly být problémy. Specialisté též dovolili (s více než dvacetidenním opožděním) oblastní inspekci v provincii Kuang-tung.

Těchto více než 400 článků poskytlo veřejnosti, včetně autora, dojem, že ČKS byla po dobu těchto čtyř měsíců úplně poctivá a zodpovědná ke zdraví lidí. Lidé nevěřili, že by mohla něco skrývat. Avšak 20. dubna 2003 oznámila Informační kancelář Státní rady na své tiskové konferenci, že v Číně vypukl SARS, a tak nepřímou připustila, že vláda utajuje epidemii. Teprve v tomto momentě si autor článku uvědomil skutečnou situaci a pochopil, jak nestoudné a lživé metody ČKS používá.

V průběhu všeobecných voleb na Tchaj-wanu použila ČKS stejně „rafinovaný“ přístup – upozorňovala lidi, že prezidentské volby povedou k pohromě: k vlně sebevražd, kolapsu na burze cenných papírů, rozšíření „zvláštních chorob“, duševním poruchám, migraci ostrovních obyvatel, rodinným sporům, letargickým postojům k životu, k poklesu obchodu, střelbě na ulicích, protestům a demonstracím, k ozbrojeným útokům na prezidentské sídlo, sociálním nepokojům, politickým fraškám atd. Dennodenně lidem nalévala do hlavy tyto myšlenky, aby je přivedla k víře, že toto vše jsou katastrofální důsledky voleb a že Čína by nikdy neměla uspořádat demokratické volby.

V otázce Falun Gongu projevovala ČKS ještě větší obratnost ve lživých prostředcích, jak ho očernit. Programy, inscenované ČKS, přicházely jeden za druhým. Není divu, že tak mnoho Číňanů bylo oklamáno. Lstivost ČKS byla tak zákeřná, že oběti jejím lžím dobrovolně věří a myslí si, že pravda leží přímo před nimi.

Schopnosti stranické propagandy a vymývání mozků se za minulá desetiletí vytríbily a zjemnily, což přirozeně doplňuje bezostyšnou povahu ČKS.

IV. POKRYTECTVÍ ČKS V OTÁZCE LIDSKÝCH PRÁV

ČKS SI UZURPOVALA DEMOKRACII, ABY ZÍSKALA MOC, DNES JI POTLAČUJE, ABY SI MOC UDRŽELA

„V demokratickém národě by vláda měla být v rukou lidí, což je v souladu s principy nebe a země. Když o sobě národ prohlašuje, že je demokratický, ale vláda není v rukou lidí, nenásleduje správnou cestu a odchyluje se – tento národ není demokratickým národem... jak může být demokracie bez ukončení vlády jedné strany a bez všeobecných voleb? Vraťte lidem jejich lidská práva!“

Výše uvedené působí jako citát z článku psaného „zahraničními nepřáteli“ ČKS, ale tak to není. Toto prohlášení je z článku, který uveřejnily oficiální noviny ČKS, *Deník Sin-chua*, 27. září 1945.

ČKS, která roztrubovala „všeobecné volby“ a žádala „navrácení lidských práv lidem“, považovala od doby, kdy pro sebe uzurpovala moc, lidská práva za tabu. Lidé, kteří jsou údajně „vedoucí silou státu“, nemají žádné právo dělat svá vlastní rozhodnutí. Slovy není možné popsat bezohlednou povahu ČKS.

Pokud se domníváte, že co se stalo, stalo se a kult ČKS, který stavěl na zabíjení a lhaní lidem, se začne reformovat, stane se shovívavým a projeví vůli „vrátit lidem jejich práva“, opět se mýlíte. Podívejme se na to, co *Lidový deník*, oficiální „mluvčí“ ČKS, otiskl 23. listopadu 2004, 60 let po výše uvedeném vyhlášení: „Stálá kontrola ideologie je hlavním ideologickým a politickým základem na udržení stranické vlády.“

Nedávno ČKS navrhla nové principy, takzvané „Tříkrát ne“⁶, z nichž první je „rozvoj bez diskuse“. Jádrem tohoto vyjádření ČKS není „roz-

---

6 „Tříkrát ne“ se vyskytlo i v minulosti. V roce 1979 Teng Siao-pching navrhl „Tříkrát ne“, aby povzbudil lidi k tomu, aby řekli, co si myslí. „Neoznačování, neútočení a nezdůrazňování chyb.“ Toto má připomenout lidem podobnost s Maem, který podobně povzbudil intelektuály v padesátých letech, a potom následovalo brutální pronásledování těch, kteří promluvili. Nyní se nově navržené „Tříkrát ne“ vztahuje na „Rozvoj bez diskuse, prosperita bez boje a pokrok bez zaostávání“.

voj“, který je beztak uměle vytvořený, ale „bez diskuse“, v korespondenci se stranickou zásadou „jeden hlas, jeden sál“.

Když se renomovaný zpravodaj CBS Mike Wallace v roce 2000 ptal, proč Čína neuspořádá všeobecné volby, Ťiang Ce-min mu na to odpověděl: „Čínští lidé jsou příliš nevzdělaní.“

Již 25. února 1939 ale ČKS vyhlášovala ve svém *Deníku Sin-chua*: „Oni (KMT) si myslí, že demokratická politika v Číně se nemůže uskutečnit dnes, ale až za pár let. Doufají, že demokratická politika počká, dokud vědomosti a úroveň vzdělání čínských lidí nedosáhnou úrovně buržoazních demokratických zemí v Evropě a Americe (...), jen v demokratickém systému přitom bude lehce možno vzdělávat a vychovávat lidi.“

Pokrytecký rozdíl mezi tím, co *Sin-chua* vyhlášovala v roce 1939, a tím, co řekl Ťiang Ce-min v roce 2000, odráží pravý obraz zkaženosti ČKS.

Po masakru na náměstí Tchien-an-men v roce 1989 ČKS opět vystoupila na světové jeviště s pokaženou pověstí v oblasti lidských práv. Historie dala ČKS na výběr: buď bude respektovat své lidi a skutečně zlepšovat lidská práva, nebo bude pokračovat v porušování lidských práv na domácí půdě, zatímco bude předstírat okolnímu světu, že má lidská práva v úctě – jen aby se vyhnula mezinárodnímu odsouzení.

Naneštěstí si ČKS se svou despotickou povahou vybrala druhou cestu. Dala dohromady velký počet lidí z vědeckých a náboženských oblastí a výslovně jim nařídila šířit lživou propagandu do zahraničí, aby tak prezentovali „podporu lidských práv ČKS“. Vytvořila mnoho právních podvodů, jako „právo na přežití“, nebo „právo na střechu nad hlavou“ či „právo na potravu“, pro jejichž zabezpečení musí být jiná práva „omezena“. (Odůvodňuje to takto: Copak hladoví lidé nemají právo se ozvat? A když nemohou hladoví promluvit, mělo by být povoleno těm, kteří jsou sytí, hovořit za hladové?) Strana se také pokusila oklamat čínské lidi a zahraniční demokracie opakovanými úskoky v oblasti lidských práv. Má dokonce odvahu tvrdit, že „současnost je vrcholným obdobím lidských práv v Číně“.

Článek 35 čínské ústavy říká, že obyvatelé Čínské lidové republiky mají svobodu projevu, tisku, shromažďování, sdružování, svobodu protestovat a účastnit se demonstrací. ČKS jednoduše hraje hru se slovy. Desítky milionů praktikujících Falun Gongu byly zbaveny svých práv na svobodu víry, projevu a shromažďování. Neměli možnost se hájit

a dokonce i odvolání se k vyšším úřadům bylo považováno za protizákonné. Ve více případech zažádaly některé občanské skupiny o povolení demonstrovat v Pekingu. Vláda místo toho, aby jim vyhověla, žadatele zatkla. Hongkongská politika „jedna země, dva systémy“ propagovaná ústavou ČKS, je také pastí nastraženou komunistickými vládci anglické vládě a obyvatelům Hongkongu. ČKS slibovala Hongkongu dalších 50 let beze změn a nyní se snaží změnit dva systémy na jeden, prostřednictvím tyranské legislativy základního právního článku 23, a to už 5 let poté, co byl Hongkong navrácen Číně⁷.

Nová nekalá lest ze strany ČKS je použitím předstíranou „svobodu projevu“ na utajení širokého sledování a kontroly. Zdá se, že Číňané teď mluví mnohem svobodněji, a mimoto se rychle rozšířil internet. Takže ČKS otevřeně prohlašuje, že dovoluje svobodu projevu, a poměrně dost lidí si to také myslí. Ale není to pravda. ČKS se nestala lepší, jen nemůže zastavit sociální rozvoj a technologický pokrok. Podívejme se na úlohu, kterou hraje ČKS, co se týká internetu: blokuje webové stránky, filtruje informace, monitoruje diskusní skupiny, kontroluje e-maily a vznáší obvinění na uživatele internetu. Všechno, co dělá, je ve své podstatě zpátečnické. Dnes, s pomocí některých kapitalistů, kteří nedbají na lidská práva a svědomí, se policie ČKS vybavila zařízeními se špičkovou technologií, díky nimž např. může z hlídkového vozu sledovat každý pohyb, který udělají uživatelé na internetu. Pokud se podíváme na degeneraci ČKS – na to, jaké zlé věci dělá za bílého dne – v kontextu globálního vývoje směrem k demokratické svobodě, můžeme čekat nějaký pokrok v oblasti lidských práv? ČKS sama říká: „Uvolnit se navenek, ale být těsnější uvnitř.“ Bezohledná povaha ČKS se nikdy nezměnila.

Aby si vytvořila dobrý obraz před Komisí OSN pro lidská práva, zinscenovala ČKS v roce 2004 řadu událostí, kdy krutě potrestala ty, kteří porušují lidská práva. Tyto události však byly vytvořeny navenek pro cizince a nejednalo se o skutečnou změnu. Je to proto, že v Číně nejvíce porušuje lidská práva sama ČKS, jakož i její bývalý generální tajemník Ťiang Ce-

---

7 Základní článek 23 hongkongské ústavy byl navržen v roce 2002 hongkongskou vládou pod nátlakem Pekingu. Tento článek představoval vážné narušení svobody a lidských práv v Hongkongu a porušoval danou politiku „jedna země, dvou systémů“, kterou přislíbila ČKS. Článek 23 vyvolal globální odpor a nakonec byl v roce 2003 stažen.

-min, bývalý tajemník Politického a právního výboru Luo Kan, ministr Čou Jung-kchang a náměstek ministra veřejné bezpečnosti Liou Ťing. Jejich divadélko při potrestání porušování lidských práv je jako když zloděj volá: „Chyťte zloděje!“

Můžeme vidět analogii v člověku, který znásilnil mnoho žen za denního světla, skryt před zraky veřejnosti. Když je potom okolo příliš mnoho lidí, může před nimi znásilnit jen jednu. Může tento násilník o sobě prohlásit, že se zlepšil? Přešel od znásilňování za scénou k znásilňování na veřejnosti, což je ještě podlejší a hanebnější než předtím. Povaha sériového sexuálního násilníka se vůbec nezměnila. Změnilo se však to, že už pro něho není tak lehké spáchat zločin.

ČKS je jako tento násilník. Její diktátorství a instinktivní strach o ztrátu moci určuje, že nebude respektovat lidská práva. Lidské, materiální a finanční zdroje, použité na okrášlení její pověsti v oblasti lidských práv, dalece přesáhly její snahy o skutečné zlepšení v této věci. Záliba ČKS v bezuzdném masakrování a pronásledování v celé Číně je největším neštěstím pro celý národ.

PŘEVLEKÁNÍ KABÁTŮ A PÁCHÁNÍ ZLOČINŮ POD ZÁSTĚRKOU „ZÁKONA“

Aby ochránila zisky zájmových skupin, ČKS na jedné straně opustila svůj předcházející obraz a zapomněla na dělníky, vesničany a lid, na druhé straně, jak porušování lidských práv více a více vychází najevo před mezinárodním společenstvím, strana zdokonaluje svoje klamavé a darebácké způsoby. Používá ve svém slovníku obraty jako „vláda zákona“, „trh“, „pro lidi“ a „reforma“, aby popletla mysl lidí. ČKS by nezměnila svoji darebáckou povahu, ani kdyby se převlékla do „obleku v západním stylu“. Je to více zavádějící a klamnější než ČKS v „Maově obleku“. Ve *Farmě zvířat* od George Orwella (publikované v roce 1945) se prasata učí stát a chodit po dvou nohách. Nově nabytá schopnost dá prasatům mezi zvířaty novou tvář, ale nezmění jejich prasečí povahu.

A. Přijaté zákony a předpisy porušují čínskou ústavu

Zákony a předpisy, které porušují čínskou ústavu, jsou postupovány bezpečnostním složkám na různých úrovních „zákonného systému“, aby

bránily snahám lidí o zastavení pronásledování, získání svobody a dodržování lidských práv.

B. Nepolitické problémy jsou řešeny politickými prostředky

Běžný společenský problém bývá stranou označován za „zápas o masy“, „zkázu strany a země“, „chaos“ či „působení nepřátelských sil“. Nepolitická záležitost se vědomě zpolitizuje, aby ČKS mohla použít svá politická hnutí jako nástroj propagandy k podněcování nenávisti.

C. Politické záležitosti se řeší podvodnými prostředky

Zatím poslední „vymoženost“ ČKS je manévr, kterým útočí na prodemokratické občany a nezávisle myslící intelektuály, spočívá v nastražení pasti, do které oběť padne, a je vzápětí uvězněna. Jde o falešná obvinění z veřejných přestupků jako prostituce a daňové úniky. Útočníci jsou vybírání z nejnižších vrstev společnosti, aby nemohli být odsouzeni ze strany vnějších skupin. Tyto zločiny, jejichž účelem je zničení pověsti obviněných, se také používají na jejich veřejné ponížení.

Jedinou změnou v bezcharakterní povaze ČKS je, že se stala ještě hanebnější a nelidštější.

ČKS DRŽÍ VÍCE NEŽ JEDNU MILIARDU LIDÍ JAKO RUKOJMÍ SVÉ ZVRÁCENÉ LOGIKY

Představte si, že nemravný násilník se vloupal do domu a znásilnil dívku. U soudu by se tento zločinec hájil, že oběť nezabil, „jen“ znásilnil. Protože zabití je horší než znásilnění, obhazuje se, že je nevinný a měl by být okamžitě propuštěn. Říká, že by ho lidé vlastně měli chválit za to, že jen znásilnil a nezabil.

Logika je absurdní. Avšak, když ČKS obhazuje masakr na náměstí Tchien-an-men ze 4. června 1989, používá stejný argument. Vyhláší, že „potlačením studentů“ předešla možným „vnitřním nepokojům“ v Číně. Potlačení studentů bylo tedy oprávněné, protože zabránilo „vnitřním nepokojům“.

„Znásilnění, nebo zabití, co je lepší?“ Soud, kterého se obžalovaný ptá na tuto otázku, bude přesvědčen, že tak se může ptát jen bezostyšný zločinec. Podobně – v otázce masakru na náměstí Tchien-an-men – ČKS a její

následovníci se nestarali o to, jestli jsou vinni zločinem zabití. Namísto toho se ptali společnosti, co je lepší – „potlačení studentů, nebo vnitřní nestabilita, která mohla vést k občanské válce?“

ČKS vládne obrovské státní mašinérii a všem prostředkům propagandy. Jinými slovy, ČKS drží 1,3 miliardy čínských lidí jako svá rukojmí. S 1,3 miliardy zajatců může stále argumentovat svojí „teorií rukojmí“, že pokud nepotlačí jistou skupinu lidí, celý národ může upadnout do chaosu a neštěstí. S touto výmluvou ČKS může potlačit každého jednotlivce nebo skupinu podle své vůle a právo bude vždy na její straně. Když se podíváme na tyto lstivé argumenty a falešné uvažování, může existovat hanebnější zločinec než Čínská komunistická strana?

CUKR A BIČ – OD „PROPŮJČENÍ SVOBODY“ PO STUPŇOVÁNÍ ÚTLAKU

Mnoha čínským lidem se zdá, že mají nyní více „svobod“ než předtím, takže věří v perspektivu zlepšení ČKS. Popravdě řečeno, stupeň svobody „poskytnuté“ lidem závisel vždy na stupni ohrožení samotné ČKS. Strana udělá cokoli, aby udržela své kolektivní zájmy, klidně „propůjčí“ lidem takzvanou demokracii, svobodu a lidská práva.

Pod vládou ČKS však „svoboda“ poskytnutá stranou není chráněna žádnými zákony. Taková „svoboda“ je jen nástrojem na podvádění a ovládnutí lidí uprostřed mezinárodního směřování k demokracii. V podstatě je tato „svoboda“ v obrovském konfliktu s diktátorstvím ČKS. Hned, jak konflikt postoupí za hranici, kterou ČKS může tolerovat, strana okamžitě všechnu „svobodu“ odvolá. V historii komunistické strany bylo několik období, ve kterých se lidé mohli relativně svobodně projevit, po každém však následovalo období přísné kontroly. Takové cyklické vzory jsou pro historii ČKS typické, demonstrují její zločinnou povahu.

V dnešní éře internetu, navštívíte-li oficiální stránky čínské tiskové agentury Sin-chua nebo *Lidového deníku*, zjistíte, že je tam mnoho zpráv, které obsahují negativní informace o Číně. V první řadě je to proto, že v současnosti se v Číně prostě šíří velmi mnoho špatných zpráv a tisková agentura musí o těchto věcech hovořit, aby si udržela věrohodnost. Na druhé straně, výchozí bod takových zpráv potvrzuje zájmy ČKS, tj. „malá kritika neškodí, někdy může i pomoci“. Zprávy vždy označují za viníka

nějakého jednotlivce (který ovšem nemá nic společného se stranou), přičemž popisují a oslavují řešení, se kterým přišla strana. ČKS zručně řídí, co publikovat, o čem nemluvit, kolik říci a jestli to zveřejnit prostřednictvím domácích médií nebo zda to „oznámí“ zahraniční média řízená ČKS.

ČKS je zručná v překrucování špatných zpráv ve svůj prospěch. Může tak dosáhnout žádaného efektu: získat si přízeň lidí. Mnoha mladým v Číně se zdá, že ČKS dnes ponechává značnou svobodu projevu, a proto jí věří a uznávají ji. Jsou oběťmi rafinovaných strategií zločinných a státem řízených médií. Navíc, když ČKS vytvoří v čínské společnosti sociální a jiné nepokoje (a dá jim v médiích trochu publicity), může přesvědčit lidi, že jen ona může takové problémy zvládnout. Lehce tak jimi bude manipulovat, aby schvalovali její vládu.

Neměli bychom si proto nesprávně myslet, že ČKS se změnila, dokonce i když vidíme nějaké to zlepšování ve věci lidských práv. V historii, když ČKS bojovala, aby svrhla vládu Kuomintangu, tvářila se, že bojuje za demokracii. Zkažená povaha ČKS je taková, že žádnému jejímu slibu nelze věřit.

V. ASPEKTY BEZOHLEDNÉ POVAHY ČKS

MARNIVÉ ROZPRODÁVÁNÍ NÁRODNÍ PŮDY A PODVODY POD PLÁŠTÍKEM „NÁRODNÍ JEDNOTY“

„Osvobodíme Tchaj-wan“ a „Sjednotíme Tchaj-wan“ byly slogany propagandy ČKS po dobu několika dekád. Pomocí těchto hesel ČKS vystupovala jako nacionalista a patriot. Opravdu leží ČKS na srdci celistvost národního území? Vůbec ne. Tchaj-wan je jen historickým problémem, který vznikl bojem mezi ČKS a Kuomintangem, a je záminkou, kterou ČKS používá, když bojuje se svými protivníky a aby si získala podporu lidí.

Na začátku své vlády, když ČKS v době vlády Kuomintangu ustavila „čínský sověť“, článek 14 čínské ústavy říkal, že „každá etnická skupina nebo provincie uvnitř Číny může vyhlásit nezávislost“. Aby vyhověla SSSR, heslo ČKS tehdy bylo „Chránit sověť“. V době čínsko-japonské války hledala ČKS příležitost posílit sebe samu a nechtěla bojovat proti japonským vetřelcům. V roce 1945, kdy sovětská Rudá armáda vstoupila do

severovýchodní Číny, aby zde kradla, zabíjela a znásilňovala, ČKS ze sebe nevydala ani slůvko nesouhlasu. Podobně, když SSSR podporoval odtržení Vnějšího Mongolska od Číny, ČKS byla znovu zticha.

Koncem roku 1999 podepsaly ČKS a Rusko „Dohodu o vyměření vzájemné hranice“, ve které ČKS přijala všechny nepřiměřené dohody mezi dynastií Čching a Ruskem, uzavřené před víc než 100 lety. Čína tak předala Rusku více než jeden milion čtverečních kilometrů půdy, plochu větší než několik desítek Tchaj-wanů. V roce 2004 ČKS s Ruskem podepsala „Dodatek k dohodě o čínsko-ruských východních hranicích“ a zpravodajové ohlásili, že ČKS se vzdala vlády nad polovinou ostrova Chej-sia-c' v provincii Chej-lung-ťiang ve prospěch Ruska.

ČKS ve skutečnosti vůbec nevěnuje pozornost záležitostem hranic, jako ostrovy Nan-ša a ostrov Tiao-jü, protože tyto věci přímo neovlivňují její moc. ČKS jen vytroubila ideu „sjednocení Tchaj-wanu“, která byla jen jakousi kouřovou clonou a pochybným způsobem, jak podnítit v lidech slepý patriotismus a udržet pozornost veřejnosti od domácích problémů.

POLITIČTÍ ZLOČINCI BEZ JAKÝCHKOLIV MORÁLNÍCH ZÁBRAN

Vláda by vždy měla mít nad sebou dohled. V demokratických zemích je dobrým kontrolním mechanismem dělba moci spolu se svobodou projevu a tisku. Náboženské víry pak poskytují dodatečná morální omezení.

ČKS podporuje ateismus, a proto neuznává nebeské principy, které by morálně omezovaly její chování. ČKS je diktatura, proto ji politicky neomezují žádný zákon. V důsledku toho je úplně bezohledná a ničím neomezovaná, když se chová podle své tyranické a zlé povahy. Podle samotné ČKS, kdo má nad ní dohled? „ČKS dohlíží sama na sebe!“ Toto je slogan ČKS, kterým strana podvádí lidi už desítky let. V raných obdobích se to nazývalo „sebekritikou“, potom „sebekontrolou“ a „sebezdokonalováním vedení strany“. Nedávno byla řeč o „sebezvyšování schopnosti strany vládnout“. ČKS však staví obrovskou moc, kterou má, nad takzvané „sebezlepšování“. Nejenže o těchto věcech ráda hovoří, chová se podle toho i v praxi. Ustavila například „Centrální výbor disciplinární inspekce“, „Úřad pro odvolání“ a podobně. Tyto organizace jsou jen pěknými, ale bezcennými „výkladními skříněmi“, které matou a zavádějí lidi.

Bez morálních a právních omezení se „sebezlepšování“ ČKS rovná tradičnímu čínskému přísloví o „vytváření démonů ve vlastním srdci“. Je to jen výmluva, kterou ČKS používá, aby se vyhnula vnější kontrole a zdůvodnila zákaz svobody tisku a jiných politických stran. Političtí zločinci používají tento trik, jen aby oklamali lidi a ochránili vlastní mocenské zájmy.

ČKS je expertem na politické intriky. „Demokratická diktatura lidu“, „demokratický centralismus“, „politické konzultace“ a tak dále, to všechno jsou podvodné intriky. Kromě zmínek o diktatuře jsou to všechno lži.

LSTI A ÚSKOKY – OD PŘEDSTÍRANÉHO ODPORU PROTI JAPONSKÉ INVAZI AŽ K „BOJI S TERORISMEM“

ČKS vždy tvrdila, že vedla čínský lid k vítězství v boji proti Japoncům. Početné historické archivy však odhalují, že strana se v době čínsko-japonské války záměrně vyhýbala bojům. Právě naopak, ČKS jen brzdila protijaponský odboj a využila toho, že se Kuomintang zapojil do války, aby posílila svou moc.

Jediné významné bitvy, kterých se strana zúčastnila, byly „boj o průsmyk Pching-sing“ a „bitva sta regimentů“ – obě se odehrály na severu Číny. V první z nich strana nepředvedla ani zdaleka takovou převahu a sílu, jak tvrdí; jednotky ČKS jen přepadly ze zálohy japonské zásobovací jednotky. Co se týká druhé bitvy, uvnitř ČKS se věří, že účast na ní byla v rozporu se strategií centrálního řízení strany. Po těchto dvou bitvách se Mao a jeho armády už do dalších nezapojili, ani nevyprodukovali žádné hrdiny, jako byli Tung Cchun-žuej (hrdina války s Kuomintangem) nebo Chuang Ťi-kuang (hrdina korejské války). V bitvách s Japonci padlo jen několik vysokých hodnostářů ČKS. Do dnešního dne strana stále nezveřejnila počet obětí čínsko-japonské války a nikde v zemi nenajdeme rozsáhlé pomníky padlých hrdinů.

V tom čase si ČKS ustavila „hraniční vládu“ v provinciích Šan-si, Kan-su a Ning-sia, daleko od bojiště. Podle dnešních měřítek ČKS vedla „jednu zemi, dva systémy“ nebo „dvě Číny“ uvnitř Číny. Přestože armádní velitelé ČKS celým srdcem bojovali s Japonci, hodnostáři ve vysokých funkcích strany boj pouze předstírali. Namísto toho využili válku, aby chránili svoje zdroje a jako prostředek na svoje posílení. Když Čína a Japonsko obnovily

v r. 1972 diplomatické vztahy, Mao Ce-tung se japonskému premiérovi Kakuei Tanakovi přiznal, že ČKS vlastně musí děkovat Japonsku, protože bez čínsko-japonské války by nikdy nezískala v zemi moc.

ČKS tvrdí, že vedla a podporovala svůj lid, aby vyhrál osmiletou válku proti Japoncům. Toto je další ze lží strany.

O půl století později, po útoku z 11. září na půdě USA, se svět zaměřil na boj proti terorismu. ČKS toho využila, aby vykonstruovala zákeřné strategie, které se podobají těm z časů čínsko-japonské války. Pod přetvářkou boje proti terorismu označila mnoho věřících, etnických menšin a lidí s odlišnými názory za teroristy. Jen naoko vyšla z mezinárodního ovzduší boje proti terorismu, aby mohla opět zahájit brutální pronásledování vlastních lidí.

27. září 2004 tisková agentura Sin-chua citovala list *Sin-ting*, že Peking jako první ze všech měst a provincií založil protiteroristický úřad. Mnoho provládně orientovaných médií v zahraničí označilo Úřad 610 (síť vládních agentur založených za účelem zlikvidování Falun Gongu) za protiteroristickou organizaci, s tím, že úřad se soustředí na odstranění „teroristických organizací“, včetně Falun Gongu.

ČKS označila za teroristy lidi, kteří nevlastní zbraně, nevracejí úder, když jsou bití nebo ponižováni, a pokojnou cestou apelují za svou svobodu vyznání. Využila světový boj proti terorismu, aby zmobilizovala svoje zvláštní – po zuby ozbrojené – protiteroristické jednotky a ty vykonaly rychlý zásah proti této bezbranné skupině pokojných lidí. ČKS použila nálepku boje s terorismem, aby se vyhnula zvýšené pozornosti a odsouzení ze strany mezinárodní veřejnosti za pronásledování Falun Gongu. Takové podvody se v ničem neliší od těch, které ČKS použila v době čínsko-japonské války, a jsou hanebným způsobem, jakým se ČKS staví k tak důležité věci, jako je mezinárodní úsilí skoncovat s terorismem.

STRANA SE NEUSTÁLE PŘETVAŘUJE: NAVENEK SOUHLASÍ, ALE POTAJÍ ODPORUJE

ČKS nevěří vlastním doktrínám, ale nutí druhé, aby jim věřili. Toto je jedna z nejzákeřnějších metod používaná kultem ČKS. ČKS ví, že její doktríny jsou falešné a že zkrachovalá idea socialismu je nepravdivá. Sama v tyto myšlenky nevěří, ale nutí lidi, aby v ně věřili; kdo se tímto neřídí,

je pronásledován. Absurditou a hanbou je, že ČKS nechala tuto zrádnou ideologii zapsat do čínské ústavy, kde je prezentována jako „základ státu“.

V Číně můžeme vidět zajímavou situaci. V prostředí domácí „politické arény“ ztratilo mnoho vysokých hodnostářů svoje pozice – proto, že byli zkorumpováni. Tito funkcionáři vyhlasovali na veřejných shromážděních ctnost a nesobeckost, ale za oponou brali úplatky a zpronevěřovali fondy. Mnoho tzv. „služebníků lidu“ padlo tímto způsobem, včetně Li Tia-tchinga, bývalého guvernéra provincie Jün-nan, stranického tajemníka provincie Kuej-čou – Liou Fang-žena, tajemníka strany provincie Che-pej – Čcheng Wej-kaa, ministra polnohospodářství a zdrojů – Tchien Feng-šana, a náměstka guvernéra provincie An-chuej – Wang Chuaj-čunga. Když si prohlédnete jejich projevy, zjistíte, že každý bez výjimky podporoval protikorupční kampaně a neustále zdůrazňoval svým podřízeným, aby se chovali čestně (i když ti také brali úplatky a zpronevěřovali státní peníze).

ČKS propagovala mnohé „vzorné kádry“ a často do ní vstupovali idealističtí a pracovití lidé, kteří vylepšili její obraz; všem je přesto jasné, do jak hrozného morálního úpadku jinak zemi přivedla. Proč se propaganda ČKS, která se ohání „duchovní civilizací“, nevěnuje nápravě těchto věcí?

Vůdcové strany tedy nutně jen „mlátili prázdnou slámu“, když upozorňovali na „morální kvality komunismu“ a vyhlasovali, že „slouží lidu“. Rozpor mezi jejich činy a slovy můžeme vysledovat až k zakladateli a otci strany Karlu Marxovi, který měl nemanželské dítě. Lenin se nakazil syfilidou od prostitutek, Stalin byl obviněn z násilného sexuálního styku se zpěvačkou. Mao Ce-tung vedl chlípny a rozkošnický život; Ťiang Ce-min je promiskuitní, rodina rumunského komunistického vůdce Ceauseska si nakradla obrovský majetek; kubánský vůdce Castro nashromáždil stovky milionů dolarů v zámořských bankách a vražedný diktátor Severní Koreje Kim Il Song a jeho děti vedou zkažený a marnivý život.

Obyvatelům Číny se hnuší bezduché politické schůzování. O politických záležitostech hovoří vyhýbavě, protože každý z nich ví, že jsou to podvodné hry. Ať už to jsou ti, kdo hovoří, nebo ti, kdo jim naslouchají, na těchto schůzích se nikdo neodvážá otevřeně promluvit. Je to veřejné tajemství. Lidé nazývají tento fenomén „upřímnou přetvářkou“. Vznesené znějící vládní prohlášení, například „Tři reprezentanti“ před několika lety, následné „Zlepšování schopností vlády“ či dnešní „Tři srdce“ – „přibližo-

vání, utišování a získávání si lidských srdcí“ – to všechno jsou lži. Která vládnoucí strana by se nesnažila o dobro lidí? Která vláda by nezlepšovala svou schopnost vládnout? Která strana by se nesnažila pro sebe získat srdce lidí? Všechny strany, které se nezaobírají těmito otázkami, by byly zanedlouho odstraněny z politické scény. ČKS však tyto pusté slogany považuje za duchaplné teorie s hlubokým významem a nutí celou zemi, aby je studovala.

Miliarda lidí si postupně osvojila přetvářku a kulturu strany a společnost se stala falešnou, pompézní a bezduchou. Bez cti a důvěry je společnost v krizi. Proč ČKS uměle vytvořila tento stav? V minulosti to bylo kvůli její ideologii, dnes je to kvůli jejímu zisku. Členové strany sami o sobě vědí, že vše jen předstírají, a přece v tom pokračují. Kdyby ČKS nešířila takovéto slogany a bezduchá slova, nemohla by týrat lidi, přinutit je, aby ji následovali a báli se jí.

ZAVRHNOUT SVĚDOMÍ A OBĚTOVAT SPRAVEDLNOST ZÁJMŮM STRANY

V knize *O morálním vývoji komunistické strany Liou Šao-čchi*⁸ zdůraznil, aby „členové strany připojili svoje osobní zájmy k zájmům strany“. Mezi členy strany nikdy nechyběli i takoví, kteří měli spravedlivé myšlení a zajímali se o lid a zemi, a bylo tu mnoho čestných funkcionářů, kteří skutečně sloužili lidem. V sobecké mašinérii ČKS však takoví úředníci nemohou přežít. Pod neustálým tlakem, aby „odevzdali svou lidskost straně“, často nemohou dál pokračovat a riskují, že budou zbaveni funkce nebo (a to je ještě horší), že se nechají zkorumpovat.

Číňané osobně zažili a hluboce prožili brutální režim ČKS a vytvořili si skutečný strach před jeho krutostí. Proto se už neodvážjí zastávat se spravedlnosti a nevěří v nebeské principy. Podvolili se moci strany. Postupně se stali bezcitnými a lhotejnými vůči záležitostem, které se jich přímo nedotýkají. Dokonce logika jejich myšlení se vědomě podřídila moci strany. To v nich vypěstovala mafiánská povaha ČKS.

---

8 Liou Šao-čchi, čínský prezident v letech 1959 až 1968, byl považován za nástupce Mao Ce-tunga. V době kulturní revoluce (1966–1976) byl stíhán jako zrádce, špion a odpadlík. Zemřel ve vazbě roku 1969, po krutém týrání ze strany ČKS.

ČKS ZDŮRAŽŇUJE PATRIOTISMUS, ABY V LIDECH PODNĚCOVALA NENÁVIST

Patriotistická a nacionalistická hesla jsou nástroji, kterými strana podněcuje v lidech špatné věci. Nejsou jen často vyvolávanými slogany ČKS, jsou pravidelně vydávány jako příkazy. Jde o strategie prověřené časem. Číňané žijící v zahraničí, kteří se už po desetiletí neodvážejí vrátit nazpět do Číny, se po přečtení nacionalistické propagandy v zahraničním vydání *Lidového deníku* (*People's Daily*) mohou stát nacionalističtějšími než Číňané žijící doma. Manipulovaní Číňané, kteří se neodvážejí říci „ne“ politice ČKS, jsou dost odvážní na to, aby pod záštitou „patriotismu“ zaútočili na americkou ambasádu a konzulát v Číně a házeli tam vajíčky a kameny nebo podpalovali auta a americké vlajky.

Komunistická strana se rozhodla, že kdykoli se střetne s důležitou otázkou, která vyžaduje poslušné obyvatelstvo, použije patriotismus a nacionalismus, aby zmobilizovala lidi. V záležitostech týkajících se Tchaj-wanu, Hongkongu, Falun Gongu, kolize amerického špionážního letadla a čínské stíhačky – ve všech případech použila ČKS kombinovanou metodu silného nátlaku a hromadného vymývání mozků, čímž přivedla lidské mysl do „válečného stavu“. Tato metoda je podobná metodě používané německými fašisty.

Blokování všech jiných informací učinilo vymývání mozků velmi účinným. Čínští lidé, přestože nemají rádi ČKS, dnes myslí překrouceným způsobem, který jim strana vštěpila. Například v době války vedené USA v Iráku bylo mnoho lidí pobouřeno, když sledovali denní analýzy CCTV⁹; tito lidé cítili mnoho nenávisti, pomstychtivosti a touhy bojovat, přičemž zároveň proklínali další válku.

NESTOUDNOST – UMÍSTOVÁNÍ STRANY PŘED ZEMÍ A PŘINUCENÍ LIDÍ, ABY PŘIJALI NEPŘÍTELE ZA SVÉHO OTCE

Jedna z frází, kterou ČKS často používá, aby strašila lidi, je „zánik strany a země“, čímž umísťuje „stranu“ před „zemí“. Základním principem je „bez ČKS by nebylo nové Číny“. Od dětství je lidem vtoukáno do hlavy,

---

9 CCTV (China Central Television) je vlastněna a přímo provozována ústřední vládou. Je hlavním vysílacím médiem v Číně.

aby „poslouchali stranu“ a „chovali se jako její hodné děti“. Každý je nucen zpívat ódy na stranu: „Strana je má matka“ nebo „Strano, má drahá matko!“, „Spásná milost strany je hlubší než oceán“, „Láska k mému otci a k matce nepředčí moji lásku ke straně“. ¹⁰ Lidé by také měli jít „bojovat, kamkoli je strana pošle“. Když vláda nabízí podporu obětem přírodních katastrof, lidé děkují „straně a vládě“ – nejdřív „straně“ a potom „vládě“. Heslo čínských vojáků zní „Strana namíří moji pušku“. Když čínští návrháři představili koncept uniformy pro soudce, umístili na ni čtyři zlaté knoflíky. Ty jsou uspořádány odshora dolů, aby symbolizovaly stranu, lidi, zákon a zemi. Značí to, že dokonce i když jste soudce, strana bude navždy stát nad „zákonem“, „zemí“ a „lidmi“.

Strana je v Číně na nejvyšším místě, celá země jí podléhá. Země existuje pro stranu, a ta je ztělesněním lidu a symbolem země. Pojmy lásky ke straně a jejím vůdcům a lásky k vlasti se navzájem promíchaly, což je základní příčinou toho, proč se patriotismus v Číně překroutil.

Pod jemným, ale vytrvalým vlivem vzdělávání a propagandy ČKS si začalo mnoho lidí, straníků i nestraníků, plést stranu se zemí, ať už si to uvědomují či ne. Přijali tvrzení, že „zájem strany“ je nade vším, a souhlasí, že „zájmy strany jsou shodné se zájmy lidí a země“. To je výsledek ideologie vštěpené lidem, která dává skupině darebáků mezi čínskými komunisty možnosti, jak zrazovat národní zájmy.

STRANA SE „NAPRAVUJE“ A MĚNÍ ZLOČINY VE „VELKÉ ÚSPĚCHY“

ČKS udělala v dějinách mnoho velkých chyb, ale pokaždé svalila vinu na určité jednotlivce anebo skupiny, pomocí metody „nápravy a rehabilitace“. Oběti čistek a podobných zvěstev strany tak mohly vůči ní konečně pocítit „hlubokou vděčnost“ a ČKS se zbavila veškeré zodpovědnosti za své zločiny. Strana „se nebojí dělat chyby, a když je udělá, umí je dokonale napravit“¹¹ – toto se stalo magickým zaklínadlem ČKS, pomocí kterého opakovaně unikla odstranění. ČKS tedy navždy zůstává „velká, slavná a správná“.

---

¹⁰ Tyto citované fráze jsou názvy písní, které byly napsány a zpívány v době Maovy éry v šedesátých letech a na počátku let sedmdesátých.

¹¹ Mao jednou řekl, že se bojíme dělat chyby, ale je na nás, abychom je napravili.

Možná se jednoho dne ČKS rozhodne odčinit masakr na náměstí Tchien-an-men a obnovit dobré jméno Falun Gongu. Ale to bude prostě jen nová darebácká taktika, kterou ČKS použije v zoufalém pokusu o prodloužení svého vyhasínajícího života. ČKS nikdy nebude mít odvahu uvažovat o sobě, odhalit svoje zločiny a zaplatit za svoje hříchy.

VI. STRANA ÚPLNĚ ODHALUJE SVOU ZLOČINECKOU POVAHU V POKUSU ODSTRANIT PRAVDIVOST, SOUCIT A SNÁŠENLIVOST POMOCÍ STÁTNÍHO TERORU

Lživé „sebeupálení“ na náměstí Tchien-an-men uspořádané zlým kultem ČKS je možno hodnotit jako lež století. Aby potlačila Falun Gong, vláda zašla ve své zvrácenosti tak daleko, že navedla pět lidí, aby předstírali, že jsou praktikujícími Falun Gongu, a sehráli falešné sebeupálení na náměstí Tchien-an-men. Těchto pět účastníků akce ani nevědělo, že si podepsali svůj rozsudek smrti; byli zabiti buď přímo na scéně nebo zavražděni dodatečně. Zpomalený záběr videozáznamu sebeupálení uveřejněný CCTV neklamně ukazuje, že Liou Čchun-ling, jedna ze sebeupálených, zemřela na místě na následky úderu jednoho z policistů. Dalšími nedostatky v záznamu jsou sedící poloha Wang Ťing-tunga, ohněm nedotčená plastová láhev mezi jeho kolena (údajně v ní na místo přinesl benzín), rozhovor mezi lékařem a nejmladší obětí Liou S'-jing a způsob, jakým kameramani přišli na místo, kde se natáčelo. Důkazy jednoznačně dokazují, že incident sebeupálení byl podvod, zlomyslně uspořádaný zločineckým režimem Ťiang Ce-mina, aby Ťiang mohl falešně obvinít Falun Gong¹².

Komunistická strana použila podle a kruté metody, aby zahájila kampaň na vyhlazení Falun Gongu. Používá finanční zdroje národa, nahromaděné za posledních 20 let ekonomické reformy. Mobilizuje stranu, vládu, vojsko, policii, špiony, zahraniční diplomaty a různé vládní a nevládní

---

12 Detailní analýzu videozáznamu sebeupálení můžete najít na následující webové stránce: <http://sk.minghui.org/20120131518/Video-Sebaupalenie-alebo-propagandisticky-kusok-CKS.html>

organizace. Manipuluje média po celé zemi a vytváří tvrdou informační blokádu, která zahrnuje i metody individuálního sledování a monitorování prostřednictvím nejnovějších technologií. To všechno jen kvůli pronásledování pokojné skupiny praktikujících Falun Gongu. Stoupenci Falun Gongu jsou lidé, kteří následují tradiční metodu čchi-kungu, aby zušlechtili svá těla a mysli a pozvedli svůj morální charakter. Žijí podle principů „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“. Takové brutální pronásledování nevinných lidí jako vždy odráží zdegenerovanou povahu ČKS.

Žádný darebák v historii neklamal tak zákeřně a pronikavě jako Ťiang Ce-min a ČKS. Používají různé lži, z nichž každá manipuluje určitými názory a myšlenkami, které lidé mají. Takto lidé spíše uvěří lžím strany a ta může podněcovat nenávisť vůči Falun Gongu. Věříte vědě? ČKS tvrdí, že Falun Gong je pověřivý. Zdá se vám politika odporná? ČKS tvrdí, že Falun Gong se zapojuje do politiky. Závidíte bohatým? ČKS tvrdí, že Falun Gong shromažďuje peníze. Nemáte rádi, když vás někdo organizuje? ČKS tvrdí, že Falun Gong má striktní organizaci. Jste unavení z kultu osobnosti, který trvá v Číně už několik desítek let? ČKS říká, že Falun Gong uplatňuje manipulaci mysli. Jste patrioti? ČKS říká, že Falun Gong je proti Číně. Bojíte se chaosu? ČKS tvrdí, že Falun Gong poškozuje stabilitu. Nejsi si jisti, zda Falun Gong opravdu zastává pravdivost, soucit a snášenlivost? ČKS říká, že Falun Gong není pravdivý, soucitný ani tolerantní, a dokonce, že „soucit může způsobovat touhu zabít“.

Nevěříte tomu, že vláda by si vymýšlela takovéto lži? ČKS si vymýšlí lži, které jsou ještě horší a více šokující, od sebevražd po sebeupálení, od zabíjení příbuzných k masovým vraždám – tolik lží, že je pro vás těžké jim neuvěřit. Cítíte solidaritu s Falun Gongem? ČKS spojí vaše politické hodnocení s pronásledováním Falun Gongu a dá vám horší práci, propustí vás anebo vám vezme prémie, když praktikující Falun Gongu ze sféry, která spadá do vaší zodpovědnosti, apelují v Pekingu. Budete přinuceni stát se nepřitelem Falun Gongu.

ČKS unesla mnoho praktikujících Falun Gongu a vzala je do tříd na vymývání mozků, aby je přinutila vzdát se své spravedlivé víry a donutila je ke slibu, že dále nebudou praktikovat. ČKS použila různé zlé způsoby, aby je přesvědčila – skrze jejich příbuzné, zaměstnání a vzdělání, činí na ně nátlak, mučí je a trestá jejich rodinné příslušníky a kolegy. Praktikující Falun Gongu, jejichž mozek byl úspěšně vymyt, jsou používáni k tomu,

aby vymývali mozek dalším a mučili je. Zkažená ČKS chce proměnit dobré lidi v demony a pak je nutí kráčet jednou provždy cestou zla.

VII. ZLOČINNÝ SOCIALISMUS S „ČÍNSKÝMI RYSY“

Pojem „socialismu s čínskými rysy“ je používán na zakrytí zločinů ČKS. ČKS prohlašuje celou dobu, že za úspěchy v čínské revoluci vděčí „propojení marxismu-leninismu s konkrétní realitou čínské revoluce“. Často a nesprávně zdůrazňuje „čínské rysy“, aby ideologicky podpořila svou náladovou a darebáckou politiku.

NEVYPOČITATELNÉ A PODVODNÉ PROSTŘEDKY

Za darebáckou fasádou „čínských specifik“ dosáhla ČKS všemožných nesmyslů a absurdit.

Cílem revoluce ČKS bylo veřejné vlastnictví výrobních prostředků. Na počátku jejího vývoje se mnoho podvedených mladých lidí připojilo do její organizace kvůli ideálům komunismu a jednoty. Mnoho z nich zradilo svoje rodiny, které vlastnily nějaký majetek. Ale 83 let po těchto začátkách se kapitalismus vrátil, jenže nyní je součástí samotné ČKS, která původně mávala praporem rovnostářství.

Dnes je mezi příbuznými a potomky vůdců strany mnoho kapitalistů, kteří si nashromáždili obrovské majetky, další funkcionáři strany se snaží k této skupině zbohatlíků připojit. ČKS odstranila statkáře a kapitalisty ve jménu revoluce a ukradla jim majetky. Nyní se noví členové „šlechty“ ČKS stali ještě bohatšími než kapitalisté – pomocí zpronevěry a korupce. Ti, kteří následovali stranu v začátkách revoluce, dnes vzdychají: „Kdybych věděl, jak to dopadne, nikdy bych je tehdy nenásledoval.“ Po několika desítkách let strávených v potu bojováním za stranu zjistili, že věnovali majetky svých bratrů a otců, jakož i svoje životy, zlému kultu.

ČKS mluví o ekonomickém základu, který určuje nadstavbu¹³; ve skutečnosti ho tvoří zkorumpovaná základna byrokratických úředníků ČKS,

---

13 Nadstavba v kontextu Marxovy socialistické teorie se vztahuje na způsob interakce mezi subjektivitou člověka a materiální látkou společnosti.

kteřá rozhoduje o nadstavbě, kteřá, aby se udržela, musí vyvíjet vysoký tlak na lidi. Útlak lidí se proto stal základní politikou ČKS.

Darebácké rysy ČKS se projevují v přetváření kulturních konceptů a v používání změněných definic ke kritice a ovládnání lidí. Vezměme za příklad koncept „strany“. Odjakživa byly po celém světě ustavovány zájmové skupiny – strany. Pouze komunistická strana však uplatňuje moc mimo sféru svého kolektivu. Když se k ní připojíte, bude ovládat všechny sféry vašeho života, včetně vašeho svědomí, existence a osobního života. Jakmile je jí dána politická moc, ČKS ovládne společnost, vládu a státní aparát. Diktuje všechny záležitosti, od důležitých – jako kdo by měl být předsedou vlády anebo ministrem obrany a jaké budou předpisy a zákony, k malým, jako například: kde by měl člověk bydlet, s kým se může oženit a kolik dětí může mít. ČKS pro sebe hromadí všechny možné způsoby ovládnání lidí.

Ve jménu dialektiky se ČKS snaží o úplné odstranění celostního myšlení, schopnosti rozumně myslet a ducha hloubání a filozofie. Ačkoli ČKS mluví o „rozdělování podle zásluh“, uskutečnil se proces „povolení některým, aby zbohatli dříve“ spolu s „rozdělováním podle mocenského postu“. ČKS používá záminku, že „z celého srdce slouží lidu“, aby podvedla ty, kteří věří těmto ideálům, čímž jim úplně vymývá mozek, ovládá je a postupně mění na poddajné nástroje, které „slouží z celého srdce straně“ a které nemají odvahu zastat se lidu.

MACHIAVELLISTICKÁ STRANA S „ČÍNSKÝMI RYSY“

Protože používá principy, které stavějí stranu nade všechno ostatní, ČKS svým zlým kultem poškozujee čínskou společnost a vytváří stav, jaký v lidské společnosti nemá obdoby. Takový stav nelze nalézt v žádné jiné společnosti, vládě nebo organizaci. Jeho principem je nemít žádný princip; za jeho úsměvem není žádná upřímnost. Dobromyslní lidé proto nemohou pochopit ČKS. Na základě univerzálních morálních standardů si nemohou představit, že by tak ničemný subjekt, jako je strana, mohl reprezentovat zemi. ČKS používá výmluvu „čínských rysů“, aby se zařadila mezi národy světa. „Čínské rysy“ jsou jen zkratkou pro „zločinecké rysy ČKS“.

Jak tyto „čínské rysy“ vypadají v praxi? Domácí nefunkční kapitalismus je nazýváán „socialismem“; „nezaměstnanost“ se stala „čekáním na

zaměstnání“; „propuštění“ z práce se stalo „postavením mimo službu“; „chudoba“ se stala „úvodním stádiem socialismu“; lidská práva a svoboda projevu a vyznání byly redukovány na „právo na přežití“.

ČÍNSKÝ NÁROD ČELÍ BEZPRECEDENTNÍ MORÁLNÍ KRIZI

Začátkem devadesátých let se v Číně stalo velmi populárním pořekadlo: „Jsem darebák, ale nikoho se nebojím.“ Takový je negativní následek několika desítek let darebácké vlády ČKS – darebáctví prostoupilo celým národem. Spolu s předstíranou prosperitou čínské ekonomiky se prudce snižuje morálka ve všech sférách společnosti.

Zástupci čínského lidu po dobu zasedání Lidového kongresu často hovoří o „upřímnosti a důvěře“. Při přijímacích zkouškách na vysokou školu se od studentů vyžaduje, aby psali o „upřímnosti a důvěře“. Toto je odraz obrovské krize, způsobené právě nedostatkem upřímnosti a důvěry a úpadkem morálky. Krize, ačkoliv neviditelná, je všudypřítomná. Korupce, zpronevěra, nekvalitní a falešné výrobky, podvod, morální úpadek jednotlivců a společnosti jsou přítomny všude. Mezi lidmi už neexistuje žádná základní důvěra.

Není pro ty, co jsou spokojeni se zvýšeným standardem života, základním zájmem bezpečí jejich životů jako takových? Co je nejdůležitějším faktorem sociální stability? Je to morálka. Společnost se zkaženou morálkou nemůže lidem poskytovat bezpečí ani jistotu.

Do dnešního dne ČKS potlačila téměř všechna tradiční náboženství a rozbořila tradiční systém hodnot. Bezohledný způsob, kterým si ČKS přivlastňuje bohatství a podvádí lidi, se projevil v celé společnosti a ta se přeměňuje na společnost darebáků. ČKS, která pomocí takových lidí vládne, potřebuje prohnílit společnost jako ideální prostředí pro své přežití. Proto se pokouší ze všech sil strhnout lidi dolů na svou úroveň, nakazit je do různé míry svým zlem. Tak odstraňuje morální základ, který dlouho tvořil oporu čínských lidí.

ZÁVĚR

„Je lehčí změnit řeky a hory než svoji povahu.“¹⁴ Historie dokázala, že pokaždé, když ČKS uvolnila svůj stisk a řetězy, nebylo to proto, že by se jich chtěla úplně zbavit. Po velkém hladomoru začátkem šedesátých let ČKS převzala politiku ekonomické reformy¹⁵ zaměřenou na obnovu polnohospodářské výroby, ale bez úmyslu změnit „otrocký“ stav čínských rolníků. Ekonomická reforma a liberalizace v osmdesátých letech nedala žádnou záruku, že se ČKS neožene řeznickým nožem po svých vlastních lidech v roce 1989. V budoucnosti bude ČKS nadále měnit svou tvář, ale nikdy nezmění svou darebáckou povahu.

Někteří lidé si mohou myslet, že minulost je minulost, situace se změnila, a že nynější ČKS není tehdejší ČKS. Někteří mohou být spokojeni s falešným obrazem, který o sobě strana vytváří, a dokonce mají nesprávný dojem, že ČKS se zlepšuje, reformuje a že se chce napravit. Tito lidé se usilovně snaží zapomenout na minulost. To vše může dát ČKS příležitost k přežití a tím bude potažmo ohroženo celé lidstvo.

Všechny snahy ČKS směřují k tomu, aby lidé zapomněli na minulost. Všechny dnešní lidské boje vycházejí z utrpení, které jim v minulosti způsobila strana.

Ve skutečnosti je minulost ČKS historií poničené lidské paměti, kdy děti neznají opravdové osudy svých rodičů. Stovky milionů běžných občanů žijí a trpí v obrovských niterných konfliktech, kdy proklínají minulost ČKS a přitom spoléhají na její budoucnost.

Když se přízrak komunismu snesl na lidský svět, komunistická strana pustila ze řetězu spodinu společnosti a použila vzpoury chuligánů, aby uchopila politickou moc. Během následného krveprolití a tyranie ustavila a dodnes udržuje svůj despotismus – prostřednictvím lidí „posedlých stranou“. Použitím takzvané ideologie „boje“, který je proti přírodě, nebeským zákonům, lidské povaze a vesmíru, zničila lidské svědomí a při-

---

14 Toto je čínské přísloví, které potvrzuje stálost povahy člověka. Přísloví lze též přeložit jako: „Liška může změnit kožich, ne však svoje chování.“

15 Politika ekonomické reformy, známá jako plán „Tří svobod a jedné dohody“ navrhovaná Liou Šao-čchim, tehdejším prezidentem Číny. Plán sliboval uvolnění pozemků k soukromému použití, svobodný trh, podniky zodpovědné za svoje vlastní zisky a ztráty a určování odvodních kvót podle domácnosti.

rozenou dobrotu a dále ničí tradiční civilizaci a morálku. Použila krvavé masakry a nucené vymývání mozků, aby ustavila hrozný komunistický kult a stvořila duševně nemocný národ, kterému může snadno vládnout.

V historii ČKS vždy přicházela období násilí, kdy rudý teror dosáhl svého vrcholu, a krizová období, kdy ČKS jen tak tak unikla své záhubě. Pokaždé strana použila různé úskoky, aby vykročila z krize, ale jen proto, aby uspořádala další vlnu násilí a nadále podváděla čínské lidi.

Až si lidé uvědomí zkaženou povahu strany a přestanou být klamáni jejím falešným obrazem, přijde konec ČKS a její zločinecké povahy.

***

V porovnání s 5 000 lety čínské historie je 55 let vlády ČKS pouhým okamžikem. Předtím, než ČKS vznikla, Čína stvořila nejvelkolepější civilizaci v historii lidstva. ČKS se chopila složité domácí situace v Číně a využila zahraniční invazi, aby v domácím prostředí způsobila úplnou spoušť. Vzala desítky milionů lidských životů, zničila bezpočet rodin a obětovala přírodní zdroje, na kterých závisí přežití Číny. Co je však ještě ničivější – téměř úplně zdevastovala morální základy Číny a její bohaté kulturní tradice.

Jaká bude budoucnost Číny? Jakým směrem se Čína bude ubírat? Takovéto vážné otázky jsou příliš složité na to, aby se daly shrnout do několika slov. Jedna věc je však jistá: pokud neproběhne obroda morálky národa, obnova vztahů mezi lidmi a přírodou a mezi lidmi, nebem a zemí, dokud nebude nastolena víra nebo kultura jako základ pro pokojné spolužití lidí, bude pro čínský národ nemožné vstoupit do světlé budoucnosti.

Po několika desetiletích vymývání mozků a útluaku nastolila strana mezi lidmi svůj způsob uvažování a svoje standardy pro dobré a zlé. To je vedlo k tomu, aby přijali a do jisté míry se ztotožnili s jejími výmysly a podíleli se na jejich podvodech – tak strana vytvořila ideologickou základnu své existence.

Prvním důležitým a nevyhnutelným krokem na cestě k hladkému přechodu ke společnosti bez ČKS je odstranění zlé doktríny, kterou nám ČKS vštěpila, jasné prozření ohledně její zlé povahy a obnovení lidské přirozenosti a svědomí.

Zda je po této cestě možné pevně a pokojně kráčet, to bude záviset na změnách, které se odehrají v srdci každého Číňana. Třebaže se ČKS jeví, jako by jí patřily všechny zdroje země a mocenské nástroje represe, když bude každý Číňan věřit v sílu pravdy a chránit svou morálku, zlý přízrak ČKS ztratí základy pro svou existenci. Všechny zdroje země se okamžitě vrátí do rukou spravedlivých lidí, a to bude okamžik, kdy se uskuteční znovuzrození Číny.

Pouze bez Čínské komunistické strany může vzniknout nová Čína.

Pouze bez Čínské komunistické strany má Čína naději.

Bez Čínské komunistické strany spravedliví a dobří čínští lidé znovu vybudují historickou velkolepost Číny.

V roce 2004 publikovala čínská edice deníku The Epoch Times sérii článků nazvanou „Devět komentářů ke komunistické straně“. Tyto články si díky svému pravdivému vykreslení brutality a podvodů komunistické strany v Číně okamžitě získaly pozornost veřejnosti. Téměř ze dne na den vzniklo hnutí vystupování ze strany, v čínštině nazývané „Tuidang“.

„V podstatě každý v Číně četl nebo přinejmenším slyšel o Devíti komentářích.“

Tchang Paj-čchiao, jeden z vůdců studentského hnutí
na náměstí Tchien-an-men v roce 1989

„Čínská komunistická strana si netroufá otevřeně mluvit o faktech zmíněných v Devíti komentářích ani se neodvažuje Devět komentářů odmítat. ... ČKS nezmiňuje Devět komentářů v žádném ze svých vzdělávacích materiálů používaných na školách. Tváří se, že neexistují. ... ČKS se velmi bojí.“

Čeng En-chung, šanghajský právník
působící v oblasti lidských práv

„Hnutí Tuidang je ve skutečnosti hnutím morální obnovy, která je základem pro obnovu čínského národa.“

Wej Ťing-šeng, známý čínský aktivista v oblasti lidských práv,
„Otec čínské demokracie“

ISBN 978-80-906750-0-1

9 788090 675001